

Kazimira Danutė Prunskienė (1943-) – profesorė, Ministrė pirmininkė

Kazimira Danutė Prunskienė (Stankevičiūtė) gimė 1943 02 26 Vasiuliškės k. (Švenčionių vlsč.). Pagal dabartinį rajono administracinį paskirstymą - Ignalinos rajone. 1949–1956 m. mokėsi Švenčionių rajono Kaltanėnų septynmetėje mokykloje, o nuo 1956 m. – Vilniaus 1-oje vidurinėje mokykloje, kurią baigė 1960 m. ir įstojo į Vilniaus universiteto Pramonės ekonomikos fakultetą, kurį 1965 m. baigė ir įgijo ekonomistės specialybę.

1965-1986 m. - Vilniaus universiteto Pramonės ekonomikos fakulteto dėstytoja, vyresnioji dėstytoja, nuo 1978 m. - docentė.

1971 m. apsigynė ekonomikos mokslų kandidatės disertaciją, 1986 m. - ekonomikos mokslų daktarės disertaciją.

1981-1986 m. dirbo mokslinį darbą Vengrijos universitetuose, 1982-1983 m., 1986 m., 1988 m. - VFR universitetuose. 1982-1983 m. jai buvo paskirta A. von Humboldto fondo (VFR) stipendija. 1986-1988 m. dirbo Lietuvos žemės ūkio ekonomikos instituto direktoriaus pavaduotoja, 1988-1989 m. Liaudies ūkio specialistų ir vadovujančių darbuotojų kvalifikacijos kėlimo instituto rektore.

1988 m. viena iš pagrindinių Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio iniciatorių ir dalyvių.

1990-1992 m. – Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo deputatė.

1990 m. pirmoji susitiko su JAV prezidentu Dž. Bušu, Didžiosios Britanijos premjere M. Tetčer, Prancūzijos prezidentu F. Miteranu, Vokietijos kancleriu H. Koliu. Įvykus šiems susitikimams M. Gorbačiovas buvo priverstas derėtis su Lietuva.

1990 m. kovo 11 d. Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės atkūrimo Akto signatarė.

1990-1991 m. atkūrus Lietuvos Nepriklausomybę, - pirmoji Respublikos Vyriausybės Ministrė Pirmininkė. Nuo 1991 m. Lietuvos ir Europos instituto, visuomeninės mokslinės ne pelno organizacijos, prezidentė.

1991 m. Romos moterų klubas paskyrė jai metinę Minervos premiją, kuri skiriama žymiausioms pasaulio moterims už iškilus darbus politikos baruose.

1993 m. įsteigė individualią įmonę K. Prunskienės konsultacinė firma („K. Prunskienė-Consulting“). Iki 1996 m. buvo jos prezidentė ir verslo konsultantė.

1992 m. tapo Lietuvos moterų asociacijos prezidentė. Nuo 1998 m. - Ekonomistų klubo prezidentė, 1996–2000 m. dėstė Vilniaus Gedimino technikos universitete; profesorė (1996 m.). 1996–2008 m. Lietuvos Respublikos Seimo narė.

1996–2004 m. Tarparlamentinių ryšių su Kazachija grupės vadovė. 2001–2004 m. Ignalinos atominės elektrinės regiono problemų komisijos pirmininkė. 2004–2006m. ir 2006–2008 m. žemės ūkio ministrė. 2002–2005m. Jungtinių Tautų vaikų fondo Lietuvos nacionalinio komiteto pirmininkė.

Parašė ir išleido knygas: Gintarinės ledi išpažintis (1991m.), Iššūkis drakonui (1992m.), Gyvenimas Lietuvai (Leben für Litauen 1992m.), Išsivadavimo kaina (1993m., 2011m.), Laisvėjimo ir permainų metai (1995m.), Baltijos rinka (Markt Baltikum 1995m.). Lietuvos ir užsienio spaudoje paskelbė daugiau kaip 500 mokslinių straipsnių ir pranešimų. 1992-1997 m. leidinio „Lithuania Today“ redaktorė. Perskaitė daug pranešimų tarptautinėse konferencijose, forumuose, kongresuose. Trijų vaikų – Rasos, Vaidoto, Daivitos – motina.

2000 m. apdovanota Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino 2-ojo laipsnio ordinu ir Lietuvos Nepriklausomybės medaliu.

2001 m. už ypatingus nuopelnus apdovanota aukščiausiu Vokietijos Federacinės Respublikos apdovanojimu - Nuopelnų ordino Didžiuoju kryžiumi su žvaigžde.